

[Holdgaard.]

mange havde solgt deres Førstefødselsret for en Ret Linser, naar de gik ind i Statsstillinger og lignende. Maaske sluttede det ærede Medlem fra sig selv til andre, for jeg er ikke klogere end, at det ærede Medlem selv har en Statsstilling. Og saa ved jeg ikke andet Raad at give ham, hvis han vil have sin Førstefødselsret tilbage, end at frasi-ge sig den Stilling og gaa ud i det fri Erhverv og søge at ernære sig med det, som han rejser rundt og taler saa meget om; i Stedet for at holde lange Taler for os andre om, at vi har solgt vor Førstefødselsret for en Ret Linser.

Saa vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Socialminister om en yderligere Graduering af Invaliditeten. I de Bemærkninger, jeg gjorde her forleden Dag, stillede jeg ikke noget Forslag. Jeg udtalte kun Ønskeligheden af, at man kunde være gaaet til en yderligere Graduering. Og jeg er nu ikke saa sikker paa, at den højtærede Minister har Ret i den Opfattelse, at det vil blive meget dyrere, for det er nu mit Indtryk — og den Opfattelse vil man faa, naar man kender til de Afgørelser, der træffes ude i Landet —, at de, som, naar der kun er en Invaliditetsgrad, skal træffe Afgørelsen af, om de paagældende skal have noget eller intet, vil, hvis de har noget Hjerte i Livet, sørge for, at vedkommende faar noget, i Stedet for at sige, at de faar intet.

Jeg kunde godt tænke mig, at nogle af dem, der for Tiden faar Invalidere beregnet efter $\frac{2}{3}$ Invaliditet, hvis vi f. Eks. havde 50 pCt. Invaliditet, vilde komme ind herunder, og derfor er jeg ikke sikker paa, at det vilde betyde en saa stærk Forøgelse af Udgifterne, som den højtærede Minister synes at antage.

Med Hensyn til Hjælpeløshedstillæget stiller jeg heller ikke noget Forslag, men jeg gentager, at det er et Spørgsmaal, man kan have delte Meninger om, hvorvidt Invalidforsikringsraadet eller Kommunalbestyrelserne vil være bedst i Stand til at afgøre, om en Invalid bør have dette Hjælpeløshedstillæg. For det kan jo ikke nytte at nægte, selv om jeg i stor Udstrækning respekterer Invalidforsikringsraadet og Invalidretten, at ogsaa disse kan fra Tid til anden tage fejl. Derfor synes det mig, at det er et af de Spørgsmaal, som man kan have delte Meninger om.

Saa har jeg nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der igen i Dag kom ind paa at tale om de ca.

200 000 franedene, som han siger, at man vil slippe ind i Sygekasserne. Det ærede Medlem hævder stadig, at for disse 200 000 skal Kommunerne betale. Det forekommer nu mig at være et daarligt Synspunkt at anlægge overfor disse Mennesker, det er en haard Dom over disse 200 000, paa Forhaand at udtale den Forvisning, at dem alle skal Kommunerne betale for. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem tør udtale dette med en saadan Overbevisning, som han nu har gjort det gentagne Gange.

Saa sagde det ærede Medlem med Hensyn til Statens Tilskud til Sygekasserne, at dette, om Sygekasserne skulde have deres Tilskud forhøjet, det kom vi senere til, det drøftede vi ikke nu. Jo, det forekommer mig, at det er netop det, vi drøfter nu, naar vi taler om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde i samme Aandedræt, den Gang han kom ind paa Taksterne til Invalide- og Aldersrentenyderne, at vi drøftede ikke Taksterne nu, til Trods for at han hele Tiden, da han var inde paa dette Spørgsmaal, netop talte om Taksterne. Det er dog en forunderlig Façon af det ærede Medlem, synes det mig, at staa her og søge at bilde Folketingets Medlemmer ind, at han ikke selv ved, hvad han taler om. For vi ved jo udmærket, at det ærede Medlem meget godt ved, at det netop var Taksterne, han stod og talte om, ogsaa naar han talte om de 7 Ø., som han har faaet en saadan Kærlighed til. Det kan vel ikke være 7-Tallet, som han saadan har forelsket sig i, at han derved fristes til at komme ind paa at tale om Taksterne, uden at han selv ved af det.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der altsaa er Ordfører for Venstre, giver stadig Udtryk for, at han er misfornøjet med de Fradragsregler, der er fastsat i Lovforslaget. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om det kun er de Fradragsregler, han er misfornøjet med, hvorved, som han siger, de forholdsvis velhavende faar mere, er det kun dem? Er det ærede Medlem ellers fornøjet med de Grundbeløb, der er sat for dem, der ikke har andet at leve af end Invalide- og Aldersrente? Og er det ærede Medlem tilfreds — jeg gentager det Spørgsmaal, som jeg ikke fik Svar paa — med den Sammendragning af Grundbeløbene, hvorved Aldersrentenyderne ude paa Landet faar større Beløb i Forhold til dem inde i København, end de faar nu? Det forekommer mig at have nogen Betydning, at man ved et Lovforslags første Behandling dog kan naa til en vis Klarhed; saa menneskekærlig bør